

ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพตำบลงน้อย ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๔

*****

เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติได้จัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และคณะกรรมการจัดทำธรรมนูญสุขภาพตำบลงน้อย ได้เสนอ หลักการมีส่วนร่วม การเปิดช่องทางรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน ใช้ข้อมูลวิชาการและการจัดการ ความรู้เป็นฐานสำคัญ เพื่อให้ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ สะท้อนเจตนาารมณ์และเป็นพันธะ ร่วมกันของสังคม ให้สังคมสามารถนำไปใช้เป็น กรอบและแนวทาง ในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของ ระบบสุขภาพในอนาคต ทั้งนี้ ภาคีเครือข่ายระดับพื้นที่สามารถจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพเฉพาะพื้นที่ของตน โดยต้องไม่ขัดหรือแย้งกับธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ คณะกรรมการจัดทำธรรมนูญสุขภาพตำบลงน้อยและภาคีเครือข่าย แกนนำชุมชน แกนนำท้องถิ่น และผู้เกี่ยวข้อง จึงกำหนดข้อตกลงไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ธรรมนูญนี้เรียกว่า “ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพตำบลงน้อย พ.ศ. ๒๕๕๔”

นิยามศัพท์

ข้อ ๒ ในธรรมนูญนี้

“สุขภาพ” หมายความว่า ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่นรัฐวิสาหกิจ องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ องค์กรมหาชนและหน่วยงานอื่นของรัฐ

“คุณธรรม” หมายความว่า คุณงามความดี ที่วิญญูชนพึงสำนึกในจิตใจของตน ในเรื่องความจริง ความดี ความงาม และใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิต

“จริยธรรม” หมายความว่า แนวทางแห่งความประพฤติที่ยึดหลักคุณธรรม

“มนุษยธรรม” หมายความว่า ธรรมของคน ธรรมที่มนุษย์พึงมีต่อกัน มีเมตตากรุณา เป็นต้น

“เศรษฐกิจพอเพียง” หมายความว่า แนวการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีจิตสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์ และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบเพื่อให้สมดุล และพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

“ธรรมาภิบาล” หมายความว่า คุณลักษณะของการบริหารหรือการปกครองเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ มีคุณภาพและเกิดความคุ้มค่า ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น มีการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวก ตอบสนองความต้องการของประชาชน และมีการประเมินผลการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล ต้องยึดหลักการมีส่วนร่วม หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบและตรวจสอบได้ หลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล และหลักนิติธรรม

“การสร้างเสริมสุขภาพ” หมายความว่า การกระทำที่มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลมีสุขภาพทางกาย จิต ปัญญาและสังคม โดยสนับสนุนพฤติกรรมบุคคลและการจัดการสิ่งแวดล้อมและ

สภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม

“**นโยบายสาธารณะ**” หมายความว่า ทิศทางหรือแนวทางที่สังคมโดยรวมเห็นว่า หรือเชื่อว่าควรจะดำเนินการไปในทิศทางนั้น รวมถึงนโยบายที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรที่กำหนดมาจากรัฐด้วย

“**การมีส่วนร่วม**” หมายความว่า การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดๆ ในลักษณะของการร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับประโยชน์ร่วมติดตามประเมินผลและตรวจสอบ

“**การป้องกันโรค**” หมายความว่า การกระทำหรืองดกระทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อไม่ให้เกิดการเจ็บป่วยหรือเป็นโรค และการป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำในกรณีที่เกิดจากการเจ็บป่วยหรือเป็นโรคแล้ว สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ระดับ คือ การป้องกันก่อนการเกิดโรคหรือก่อนการเจ็บป่วย การป้องกันโรคในระยะที่เกิดโรคหรือเจ็บป่วยขึ้นแล้ว และการป้องกันโรคและฟื้นฟูสภาพเมื่อหายจากการเจ็บป่วยแล้ว

“**การควบคุมโรค**” หมายความว่า การควบคุมโรคระบาด โรคไม่ติดต่อ โรคติดต่อ โรคติดต่ออันตรายต่างๆ รวมทั้งโรคที่เกิดจากการปนเปื้อนของสารต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมและอาหาร และโรคอื่นๆที่สามารถลดความสูญเสียสุขภาพ ชีวิต และทรัพยากรได้หากมีการตรวจพบแต่เนิ่นๆ

“**การบริการสาธารณสุข**” หมายความว่า การบริการต่างๆ อันเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพการป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การตรวจวินิจฉัยและบำบัดสภาวะความเจ็บป่วยและการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน

“**ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ**” หมายความว่า องค์ความรู้ ความคิด ความเชื่อ และความชำนาญในการดูแลสุขภาพโดยอาศัยความรู้ที่ได้สั่งสม ถ่ายทอด และพัฒนาสืบต่อกันมาในท้องถิ่นซึ่งรวมถึง การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ ที่ประชาชนและชุมชนใช้ในการดูแลสุขภาพอย่างสอดคล้องกับท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย

“**การแพทย์แผนไทย**” หมายความว่า การดูแลสุขภาพโดยอาศัยความรู้หรือตำราการแพทย์แบบไทยที่ได้สั่งสม ถ่ายทอด และพัฒนาสืบต่อกันมา หรือตามการศึกษาจากสถานศึกษาที่รับรองโดยกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ ทั้งนี้ ให้ครอบคลุมการใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์การแพทย์บางอย่างประกอบการวินิจฉัยและการบำบัดโรคตามที่กฎหมายกำหนด

“**การแพทย์พื้นบ้าน**” หมายความว่า การดูแลสุขภาพโดยอาศัยความรู้ที่ได้สั่งสม ถ่ายทอด และพัฒนาสืบต่อกันมาซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และทรัพยากรของชุมชนท้องถิ่น และเป็นที่ยอมรับของชุมชนท้องถิ่นนั้น

“**หมอพื้นบ้าน**” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถในการดูแลสุขภาพโดยอาศัยภูมิปัญญาการแพทย์พื้นบ้าน

“**ผู้บริโภค**” หมายความว่า ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการหรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือการชักชวนเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการจากผู้จัดให้มีซึ่งสินค้าหรือบริการหรือข้อมูลข่าวสาร อันนำไปสู่การบริโภค และหมายความรวมถึงผู้ใช้สินค้าหรือผู้ได้รับบริการโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม

“**การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ**” หมายความว่า การนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพที่หน่วยงานของรัฐและภาคส่วนต่างๆ จัดทำขึ้น เพื่อเผยแพร่และสื่อสารกับประชาชนด้วยรูปแบบและช่องทางต่างๆ

“**บุคลากรด้านสาธารณสุข**” หมายความว่า ผู้ให้บริการสาธารณสุขที่มีกฎหมาย ระเบียบหรือข้อกำหนดรองรับ

“**กำลังคนด้านสุขภาพ**” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มคนที่มีบทบาทในด้านการสร้างเสริมสุขภาพ การรักษาพยาบาล การป้องกันโรค และการฟื้นฟูสมรรถภาพ ซึ่งรวมถึงบุคลากรด้านสาธารณสุข ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข บุคลากรสายสนับสนุน บุคลากรทางการแพทย์แผนไทยการแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือก อาสาสมัครด้านสุขภาพต่างๆ แกนนำและเครือข่ายสุขภาพตลอดจนบุคคลต่างๆที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

“ระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ” หมายความว่า การจัดการทางการเงินการคลัง โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพและหลักประกันการเข้าถึงบริการสาธารณสุขอย่างถ้วนหน้า และอย่างมีประสิทธิภาพ

หมวด ๑

ปรัชญาและแนวคิดหลักของระบบสุขภาพ

ข้อ ๓ ทุกภาคส่วนและประชาชนในตำบลตงน้อยมีหน้าที่ร่วมกันในการขับเคลื่อนการพัฒนาาระบบสุขภาพ จากแนวทางบริโภคนิยมไปสู่แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านสุขภาพทั้งทางกาย ทางจิต ปัญญาและสังคม

ข้อ ๔ คนในตำบลตงน้อยจะร่วมกันให้ความสำคัญด้านสุขภาพเทียบเท่าด้านการประกอบอาชีพและสังคม

หมวด ๒

คุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป้าหมายของระบบสุขภาพ

ข้อ ๕ ระบบสุขภาพจะต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชนทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ยึดหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ส่งเสริมการพึ่งตนเองและยึดแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อ ๖ เป้าหมายด้านสุขภาพของคนตำบลตงน้อยคือร่วมกันป้องกันโรคและสร้างเสริมสุขภาพทุกครัวเรือนเมื่อเจ็บป่วยต้องได้รับการดูแลรักษาทันที่จากหน่วยบริการสาธารณสุขในพื้นที่

หมวด ๓

การจัดให้มีหลักประกันและความคุ้มครองให้เกิดสุขภาพ

ข้อ ๗ จัดให้มีระบบการป้องกันภัยจากการประกอบอาชีพ และ เตรียมพร้อมรับภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลตงน้อย

ข้อ ๘ คนในตำบลตงน้อยต้องได้รับการคุ้มครองหลักประกันสุขภาพที่ครอบคลุมประชาชนทุกคน

หมวด ๔

การสร้างเสริมสุขภาพ

ข้อ ๙ ให้หน่วยบริการสาธารณสุขในพื้นที่ มีการบริการด้านสาธารณสุข เชิงรุกอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย

ข้อ ๑๐ ให้มีการติดตามประเมินผล และทำการวิจัยชุมชนด้านสุขภาพอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๑๑ มีระบบเตือนภัยด้านสุขภาพ ที่ประชาชนยอมรับ และนำไปใช้ได้จริง ในพื้นที่ตำบลตงน้อย เช่น

การจัดตั้งหมู่บ้านลดเสี่ยง ลดโรค ,การปรับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหาร เป็นต้น

ข้อ ๑๒ สนับสนุนให้มีการพัฒนาความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) อย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๑๓ ให้อบต.เป็นหน่วยงานหลักในการ สนับสนุนชุมชน องค์กร ร่วมเป็นภาคีเครือข่ายในการสร้างสุขภาพและการออกกำลังกายที่เหมาะสม

ข้อ ๑๔ อบต.ควรสนับสนุนให้ชุมชนมีการดำเนินงานด้านครอบครัวอบอุ่น อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

ข้อ ๑๕ ทุกครัวเรือนจะร่วมสนับสนุนเงินสมทบในกองทุนสร้างสุขภาพ หรือ กองทุนอื่นๆที่มีในตำบล ไม่น้อยกว่า ๕๐ บาท / ครัวเรือน

หมวด ๕

การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ

ข้อ ๑๖ ครั้วเรือนในตำบลดงน้อยจะเลี้ยงสุนัขไม่เกิน ๓ ตัวโดยได้รับการดูแลวัคซีนและยาคุมกำเนิดจาก อบต.ทุกปี พร้อมทั้งมีการจัดทำทะเบียนสัตว์เลี้ยง เพื่อการตรวจสอบ

ข้อ ๑๗ ทุกครัวเรือนจะร่วมกันป้องกันกำจัดลูกน้ำยุงลายในและบริเวณบ้านของตนเอง หากมีการตรวจพบลูกน้ำติดต่อกันมากกว่า ๒ ครั้ง ยินดีรับป้ายเตือน เพื่อร่วมกำจัดลูกน้ำต่อไป

หมวด ๖

การบริการสาธารณสุขและการควบคุมคุณภาพ

ข้อ ๑๘ โรงพยาบาลราชสาส์น มีการพัฒนาคุณภาพ และมีมาตรฐาน ในการให้บริการครอบคลุมประชากรอย่างทั่วถึง สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและการทำงานเชิงรุกในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพของประชาชนร่วมกับ ท้องถิ่น ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีระบบการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพ

ข้อ ๑๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบสนับสนุนการจัดบริการสาธารณสุขที่จำเป็น เร่งด่วน

ข้อ ๒๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขสำหรับประชากรกลุ่มเป้าหมาย เฉพาะและมีข้อจำกัดในการเข้าถึงการบริการสาธารณสุข ได้แก่ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้พิการหรือ ทูพพลภาพ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสในสังคม อย่างเป็นระบบ ครบวงจร และมีประสิทธิภาพ

หมวด ๗

การส่งเสริม สนับสนุน การใช้และการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ

ข้อ ๒๑ อบต. และสถานบริการสาธารณสุข ควรส่งเสริม สนับสนุน การใช้และการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้าน สุขภาพ การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ

ข้อ ๒๒ อบต.และกศน.อำเภอ สนับสนุนการค้นหาและจัดทำข้อมูลคลังปัญญาท้องถิ่นเพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

หมวด ๘

การคุ้มครองผู้บริโภค

ข้อ ๒๓ จัดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคระดับตำบล โดยเน้นหนักที่สุขภาพประชาชน และให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๒๓ ร้านค้า/กลุ่มผลิตอาหารแปรรูปต่างๆในเขตตำบลดงน้อยต้องเข้าร่วมเป็นสมาชิกชมรมคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อ การควบคุมดูแลตามข้อตกลงร่วมกัน เน้นการจำหน่ายสินค้าและบริการที่ถูกต้องปลอดภัย ลด หรืองดการจำหน่าย สินค้าทำลายสุขภาพ

ข้อ ๒๔ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการหรือทูพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาสในสังคมต้องได้รับ ความคุ้มครองเป็นพิเศษ ตามสิทธิที่กฎหมายบัญญัติ และต้องได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะชีวิต รู้เท่าทันสื่อ มีส่วนร่วมในการคุ้มครอง ผู้บริโภค

ข้อ ๒๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดนโยบาย และจัดให้มีแผน งบประมาณ ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกลไกใน การคุ้มครองผู้บริโภค โดยบูรณาการงานคุ้มครองผู้บริโภคเข้าไปเป็น ภารกิจหลักของแผน โดยการมีส่วนร่วมของ ผู้บริโภคและผู้เกี่ยวข้อง

หมวด ๙

การสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านสุขภาพ

ข้อ ๒๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทหลักในการสร้างความรู้ด้านสุขภาพ และจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมให้แก่กลุ่มองค์กรในพื้นที่ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการสร้าง การจัดการ การสื่อสารและการเผยแพร่ความรู้ ข้อ ๒๗ ให้ทุกครัวเรือนถือเป็นหน้าที่ในการมีตัวแทนเข้าร่วมประชุมประชาคมหมู่บ้าน อย่างน้อยปีละ ๖ ครั้ง

หมวด ๑๐

การสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข

ข้อ ๒๘ ให้หน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนระบบการผลิตที่ให้ บุคคลจากชุมชน ท้องถิ่นต่างๆ ให้มีโอกาสเข้าศึกษาและพัฒนาเพื่อกลับไปปฏิบัติหน้าที่เป็นบุคลากรด้านสาธารณสุขในท้องถิ่น ของตนเอง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน

หมวด ๑๑

การเงินการคลังด้านสุขภาพ

ข้อ ๒๙ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนจัดตั้งกองทุนสุขภาพ หรือกองทุนสวัสดิการอื่นๆของชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมทั้งสนับสนุนให้มี ระบบการติดตาม ประเมินผลและการตรวจสอบเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล

หมวดที่ ๑๒

สำนักธรรมนูญสุขภาพ

ข้อ ๓๐ สำนักธรรมนูญสุขภาพตำบลตงน้อย ตั้งอยู่ที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอราชสาส์นโดยมีคณะกรรมการประกอบด้วย หน่วยบริการสาธารณสุข และผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ตำบลตงน้อย กำกับ ดูแล และขับเคลื่อนให้เป็นไปตามธรรมนูญสุขภาพตำบลตงน้อย

หมวดที่ ๑๓

หมวดเฉพาะกาล

ข้อ ๓๑ การแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญสุขภาพฉบับนี้ให้ดำเนินการทบทวนเมื่อดำเนินการไปแล้ว ๑ ปี เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และ เพื่อประโยชน์แก่สุขภาพของประชาชนในเขตตำบลตงน้อย เป็นหลัก โดยให้ องค์การบริหารส่วนตำบล สนับสนุนงบประมาณในการทบทวนปรับปรุง แก้ไขทุกๆปี โดยฉบับนี้ เริ่มใช้ ณ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๔